

ת"ד 8402/06/15 - מדינת ישראל נגד יצחק טורזמן

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

ת"ד 8402-06-15 מדינת ישראל נ' טורזמן

20 אוקטובר 2015

בפני כב' השופטת ליאת שמיר הירש
המאשימה
נגד
הנאשם
יצחק טורזמן
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אלי מוסרי.

הנאשם בעצמו.

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על פי הודאת הנאשם, הנני מרשיעה אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, כדלקמן:

גרימת תאונת דרכים, נזק וחבלה - עבירה על תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

נהיגה רשלנית שגרמה לחבלות של ממש - עבירה על תקנה 62(2) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א - 1961, בקשר עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א - 1961.

אי מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חציה - עבירה על תקנה 67א לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

ניתנה והודעה היום ז' חשוון תשע"ו, 20/10/2015 במעמד הנוכחים.

ליאת שמיר הירש, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע בכך שביום 18/01/15 נהג ברכבו בעיר שדרות ברחוב בר לב חיים לכיוון כיכר התנועה אל רחוב קק"ל.

הנאשם נהג ברשלנות בכך שפנה ימינה בכיכר ולא אפשר להולכת הרגל, הגב' ארנשטיין פירה, אשר חצתה בסמוך למעבר החצייה, לסיים החצייה ופגע בה עם רכבו.

כתוצאה מהתאונה נפגעה הולכת הרגל חבלות של ממש ונגרם לה שבר עם תזוזה של הפרגמנטים הגרמיים בעמוד השדרה בחוליה L-2.

ב"כ המדינה טען כי מדובר ברף רשלנות גבוה, שכן הפגיעה הייתה בהולכת רגל בסמוך למעבר חצייה וביקש להטיל על הנאשם, בהתחשב בתוצאות החמורות, עונש פסילה ממושך שלא יפחת מ- 8 חודשים.

מנגד, סיפר הנאשם כי הולכת הרגל חצתה בחוסר זהירות את הכביש, שלא על מעבר חצייה ובחצייה מהירה וציין כי נסע במהירות איטית שכן פגיעה אירעה מיד בעת יציאתו מהכיכר.

כמו כן הסביר הנאשם כי הוא בן 67, חי מקצבת זקנה ומשתמש ברכב על מנת לסייע לאשתו להגיע לבדיקות הלב אותן היא צריכה לעבור ולסיוע במשק הבית.

הערך המוגן בעבירה של גרימת תאונה אשר תוצאותיה חבלות של ממש הינו שלום ציבור המשתמשים בדרך.

הפגיעה בערך המוגן במקרה זה הינה ברף הבינוני.

העיקרון המנחה בעת קביעת העונש ההולם, הוא קיומו של יחס בין חומרת מעשה העבירה, מידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בית המשפט מתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

במקרה בו אירעה תאונת דרכים, חלק מקביעת העונש תלויה במידת הרשלנות המיוחסת לנאשם ובתוצאות התאונה.

[ראה לעניין זה עפ"י 10576-12-10, דמטרי רדוקביץ נ' מ"י].

במקרה תיק זה מדובר בנאשם, שלא אפשר להולכת הרגל לחצות בבטחה את הכביש, בהיותה בסמוך למעבר חצייה, שם חלה חובת זהירות מוגברת על נהגים.

תוצאות התאונה הינן גרימת חבלות של ממש, אשר מבלי להקל בחומרתן, אינן מצויות ברף העליון של החבלות.

בהתחשב ברף הרשלנות ובתוצאות אני סבורה כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 3 חודשי פסילה ויכול להגיע עד שנה של פסילה, פסילה על תנאי וקנס.

עיון בפסיקה המתייחסת למדיניות הענישה הנהוגה מדגים:

עפ"י 47632-02-14 עומר מכלוף נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו] (מיום 6.3.14) בו נגרמה למעורבת חבלה של ממש בדמות שבר ברגל ובירך שהצריכו ניתוח וקיבוע ונגזרו 5 חודשי פסילה (הערעור נדון ונדחה ביחס לרכיב הפיצוי הכספי שנפסק למעורבת).

ת"ד 946-01-12 מדינת ישראל נגד דורית זיס [פורסם בנבו] (מיום 13.12.12) בו נגרמה חבלה של ממש להולכת רגל בדמות חבלת ראש ודימום סוב-ארכנואידלי שהצריך טיפול רפואי ואשפוז בן יומיים ונגזר עונש של 6 חודשי פסילה.

רע"פ 6918/02 מנשה אחיה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (מיום 22.8.02), שם נגרמו להולך רגל ילד 1929 שחצה במעבר חצייה חבלות של ממש בדמות שברים בכתף השמאלית ובצלע השמאלית ואושרה על ידי בית המשפט העליון פסילת רשיון נהיגה בת 4.5 חודשים.

ת"ד (י"ם) 1436-01-14 מדינת ישראל נגד עיסא חוואש [פורסם בנבו] (מיום 28.4.14) בו הנאשם הורשע בין היתר בגרם חבלה של ממש ונזק לרכוש כשאגב נסיעה לאחור פגע בהולכת רגל ילידת 1944 וגרם לה לחבלת ראש ולשברים בצלעות, בעצמות האגן וביד ימין. הולכת הרגל אושפזה 3 שבועות ונגזרו עליו 6 חודשי פסילה בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית.

ת"ד 2914/07 מדינת ישראל נגד נחמיה שמעונוב [פורסם בנבו] (מיום 22.6.09) בו הולכת רגל אשר נחבלה במעבר חציה חבלות של ממש בדמות שבר מרוסק בכתף ושבר בברך, עברה ניתוח וכן יצאה ממעגל העבודה ונותרה נכה, נגזרו 6 חודשי פסילה.

עפ"י (חיפה) 30937-01-13 לילי מץ נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו] (מיום 3.5.13) בית המשפט שלערעור קיבל ערעור על חומרת העונש ובמקרה של חבלה של ממש בהולך הרגל במעבר חצייה בדמות שברים ברמוס פוביס דו"ץ וכן שבר בפיקה משמאל והופחת משך הפסילה משישה חודשים ל-4 חודשים.

במקרה שבפניי מדובר באירוע בו פגע הנאשם בהולכת רגל אשר חצתה בסמוך למעבר חצייה וגרם לה לחבלות של ממש, אשר כתוצאה מהן, כיום, עדיין מטופלת בפיזיותרפיה.

המדובר בנאשם שוותק נהיגתו משנת 71' ולחובתו 14 הרשעות קודמות, ביניהן הרשעה משנת 78' בגין גרימת מוות ברשלנות.

ראוי לציין כי הרשעתו של הנאשם בעבירה של גרימת מוות משנת 78' אין בה, לטעמי, כדי להחמיר בעונשו ולראות בו כנאשם מסוכן וזאת בהתחשב בפרק הזמן הארוך שחלף מאז אותה עבירה ובעובדה שמאז ועד היום נראה כי הנאשם לא צבר לחובתו עבירות חמורות נוספות ועברו אינו מכביד.

במקרה שבפניי הבאתי בחשבון העונש את מידת הרשלנות, את התנהגות הולכת הרגל, את תוצאות התאונה, ההודאה המידית של הנאשם ולקיחת האחריות.

במכלול הנתונים ולאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. קנס בסך 800 ₪, או 8 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם תוך 90 יום.

2. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים.

הפסילה בפועל תחל לא יאוחר מיום 01/01/16, ועל הנאשם להפקיד רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט לתעבורה באשדוד לא יאוחר משעה 13:00 באותו מועד.

מוסבר לנאשם כי מרגע ההפקדה תחל הפסילה להימנות.

3. פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ז' חשוון תשע"ו, 20/10/2015 במעמד הנוכחים.

עמוד 4

ליאת שמיר הירש, שופטת